

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM
(Tredje Afdeling)
25. september 2014

Sag F-101/13

Carla Osorio
mod
Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

»Personalesag — løn — EEAS's ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland — ansættelsesmyndighedens afgørelse om ændring af listen over tredjelande, i hvilke levevilkårene svarer til de sædvanlige levevilkår i Unionen — generel retsakt — søgsmålets antagelse til realitetsbehandling — årlig evaluering af godtgørelsen for levevilkårene — afskaffelse«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, der finder anvendelse på Euratom-traktaten i henhold til denne traktats artikel 106A, hvorunder Carla Osorio og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, har nedlagt påstand om annullation af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil's (EEAS) afgørelse af 19. december 2012, for så vidt som den fra den 1. juli 2013 afskaffer godtgørelsen for levevilkår til ansatte, der gør tjeneste på Mauritius.

Udfald: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil frifindes. Carla Osorio og de øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, bærer deres egne omkostninger. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemandssager — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb — søgsmål rettet mod ansættelsesmyndighedens afgørelse om at afskaffe godtgørelsen for levevilkår, der tildeles tjenestemænd med tjenestested i bestemte tredjelande — omfattet

(Tjenestemandssvedtægten, art. 90 og 91, og bilag X, art. 10, som ændret ved forordning nr. 2013/2013)

2. Tjenestemænd — løn — indtægtsordning for tjenestemænd, der gør tjeneste i et tredjeland — godtgørelse for levevilkår — betingelser for tildeling — institutionernes pligt til at vedtage almindelige gennemførelsesbestemmelser — krænkelse heraf — tjenestemandss påberåbelse heraf med henblik på anfægtelse af lovligheden af en afgørelse om tildeling af godtgørelsen — betingelser

(Tjenestemandssvedtægten, art. 110 og bilag X, art. 1, stk. 3, som ændret ved forordning nr. 1023/2013)

3. Tjenestemænd — løn — indtægtsordning for tjenestemænd, der gør tjeneste i et tredjeland — godtgørelse for levevilkår — betingelser for tildeling — fastsættelse af et EU-organ under en overgangsperiode uden vedtagelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser — lovlig

(Tjenestemandssvedtægten, bilag X, art. 10, stk. 1, som ændret ved forordning nr. 1023/2013)

1. Tjenestemænd og øvrige ansatte har ret til at anlægge sag mod en foranstaltning af generel karakter truffet af ansættelsesmyndigheden, der går dem imod, dels når denne foranstaltning ikke kræver gennemførelsesforanstaltninger for at skabe retsvirkninger eller i forbindelse med sin gennemførelse ikke giver nogen skønsmargin til den myndighed, der skal gennemføre den, dels når den umiddelbart berører tjenestemændenes interesser gennem en væsentlig ændring af deres retsstilling.

Dette gælder således for en afgørelse, der er truffet af den nævnte myndighed i medfør af artikel 10 i bilag X til vedtægten, som i forhold til de tjenestemænd, der gør tjeneste ved visse af Unionens delegationer og kontorer i tredjelande, medfører, at godtgørelsen for levevilkår afskaffes. En sådan afgørelse forekommer tilstrækkelig præcis og ubetinget til ikke at kræve nogen særlig gennemførelsesforanstaltning for at skabe retsvirkninger over for de tjenestemænd, der gør tjeneste i de pågældende tredjelande.

I denne henseende gælder, at selv om gennemførelsen af afgørelsen kræver vedtagelse af individuelle administrative gennemførelsesforanstaltninger for at afskaffe den nævnte godtgørelse, er vedtagelsen af sådanne foranstaltninger, der finder sted uden at forvaltningsmyndighederne råder over et skøn, ikke til hinder for, at de pågældende tjenestemænds retsstilling påvirkes umiddelbart, idet disse nødvendigvis må forvente at miste udbetalingen af godtgørelsen for levevilkår fra datoen for ikrafttrædelsen af afgørelsen.

(jf. præmis 14-16)

Henvisning til:

Domstolen: domme de Dapper m.fl. mod Parlamentet, 54/75, EU:C:1976:127, Diezler m.fl. mod ØSU, 146/85 og 431/85, EU:C:1987:457, præmis 6 og 7, og Brown og Domstolen, 125/87, EU:C:1988:136, præmis 16

2. De almindelige gennemførelsesbestemmelser som omhandlet i vedtægtens artikel 110 vedrører først og fremmest de gennemførelsesforanstaltninger, der udtrykkeligt er fastsat i visse specielle bestemmelser i vedtægten, og der gælder – i mangel af udtrykkelig angivelse – kun undtagelsesvis en forpligtelse til at fastsætte gennemførelsesforanstaltninger, der er underlagt de formelle betingelser i nævnte artikel, nemlig når vedtægtens bestemmelser mangler klarhed og præcision i en sådan grad, at de ikke kan anvendes uden at omfatte et skøn.

I denne henseende har bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, i bilag X til vedtægten generel rækkevidde, og de almindelige gennemførelsesbestemmelser, som vedtægten fastsætter vedtagelse af, vedrører hele vedtægtens bilag X, herunder de bestemmelser, der regulerer tildelingen af godtgørelsen for levevilkår. Følgelig har et EU-organ, der gennemfører disse bestemmelser, pligt til at vedtage almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 10, i bilag X til vedtægten, i overensstemmelse med nævnte bilags artikel 1, stk. 3.

Manglende almindelige gennemførelsesbestemmelser kan dog kun med føje påberåbes af en tjenestemand, der anfægter en afgørelse, som ændrer det godtgørelsesbeløb, der udbetales til tjenestemænd, der gør tjeneste i tredjelande, i det tilfælde, hvor den påståede ulovlighed kan berøre denne personligt. I denne henseende understreges, at hovedformålet med generelle gennemførelsesbestemmelser er at fastsætte kriterier, der tjener til vejledning for administrationen under udøvelsen af dens skønsmagende eller til at præcisere rækkevidden af vedtægtsbestemmelser, der på dette punkt mangler klarhed og præcision således, at de ikke kan anvendes uden at omfatte et skøn. Eftersom en bestemmelses manglende præcision ikke i sig selv er nok til at medføre, at denne sidstnævnte anvendes tilfældigt, kan den pågældende person kun have en interesse i at påberåbe sig et sådant anbringende, hvis Tjenesten for EU's Optræden Udadtil's undladelse af at vedtage almindelige

gennemførelsesbestemmelser har været bebyrdende for ham personligt, idet ansættelsesmyndigheden i forhold til hans situation har anvendt bestemmelserne i artikel 10, i bilag X til vedtægten på en partisk og tilfældig måde.

(jf. præmis 21, 23, 29 og 33)

Henvisning til:

Domstolen: dom Deboeck mod Kommissionen, 90/74, EU:C:1975:109

Retten i Første Instans: dom Ianniello mod Kommissionen, T-308/04, EU:T:2007:347, præmis 38

Personaleretten: dom Behmer mod Parlamentet, F-47/07, EU:F:2009:103, præmis 47

3. Hvad angår godtgørelsen for levevilkår som omhandlet i bilag X til vedtægten har EU-lovgiver ved ikke at fastsætte noget kriterium for fastsættelsen af ækvivalensen mellem levevilkårene i lande i Den Europæiske Union og tredjelande haft til hensigt at overlade ansættelsesmyndigheden en vid skønsmargin inden for rammerne af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægten, som denne skulle vedtage for fremtiden. Under disse omstændigheder gælder, i et tilfælde, hvor et EU-organ på tidspunktet for vedtagelsen af en afgørelse om ændring af det godtgørelsesbeløb, der tildeles de tjenestemænd, der gør tjeneste i tredjelande, befinder sig i en overgangsperiode, at det nævnte organ uden at begå en retlig fejl og inden for grænserne for sit skøn kunne tage hensyn til andre kriterier end de parametre, der udtrykkeligt er opregnet i artikel 10, stk. 1, fjerde afsnit i bilag X til vedtægten, med henblik på at foretage en bedømmelse af denne ækvivalens.

I denne forbindelse synes anvendelsen af oplysninger vedrørende det niveau for økonomisk udvikling, der er opnået i de pågældende tredjelande, og den anvendte metode, der lægger vægt på en overordnet økonomisk tilgang, der er baseret på sammenligningen af niveauerne for økonomisk udvikling og tager hensyn til analyser, der er foretaget af andre internationale organisationer eller visse stater for deres diplomatiske personale, med henblik på at fastsætte ækvivalensen mellem levevilkårene i lande i Den Europæiske Union og tredjelande, ikke at være i strid med artikel 10, stk. 1, i bilag X til vedtægten.

(jf. præmis 57, 58 og 60)